

РЕШЕНИЕ

№ 5825

гр. София, 14.10.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 22 състав,
в публично заседание на 30.09.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Десислава Корнезова

при участието на секретаря Илияна Тодорова и при участието на прокурора Яни Костов, като разгледа дело номер **3516** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.203-чл.207 от АПК.

Предявен е иск с правна квалификация чл.1, ал.1 ЗОДОВ.

Образувано е по искова молба на „Варварски минерални бани“ ЕООД, представлявано от управителя Н. П. срещу [община] за присъждане на обезщетение за имуществени вреди в размер на 5 755.81 лв., представляващи претърпяна загуба за периода от 25.09.2020г. до 31.12.2020г., причинена от отменен незаконосъобразен подзаконов нормативен акт – Тарифа за таксите за издаване на разрешително за водовземане и за таксите за водовземане от находище на минерална вода „В.“, приета с решение № 206 по протокол № 12/30.07.2020г. на Общински съвет Септември, ведно с дължимата лихва за забава от датата на предявяване на иска до окончателното плащане на сумата.

В обстоятелствената част на исковата молба се излагат следните релевантни за спора твърдения: Ищецът посочва, че с влязло в сила Решение № 469/09.06.2021 г. постановено по адм. дело № 959/2020 г. по описа на Административен съд – Пазарджик е отменена като незаконосъобразна Тарифа за таксите за издаване на разрешително за водовземане и за таксите за водовземане от находище на минерална вода „В.“ /Тарифа/, приета с решение № 206 по протокол № 12/30.07.2020г. на Общински съвет – Септември. Дружеството, в качеството си на титуляр на Разрешително за водовземане от минерална вода № 3161009/22.03.2011 г. издадено от директор на Б. дирекция „И. район“ и на основание Тарифата е заплатило сумата в размер на 5 755.81 лева. Твърди, че е претърпяло вреда в размер на 5 755.81 лева.,

тъй като таксата е платена на основание отменен, като незаконосъобразен подзаконов нормативен акт. Излага още, че е налице причинно-следствена връзка между деянието и причинения резултат – настъпилите вреди. Моли да бъде осъдена [община] да заплати сумата от 5 755.81 лева, заедно със законната лихва, считано от 15.04.2022г. до окончателното ѝ плащане, както и направените по делото разноски в размер на 625.00 лева. Подробни правни аргументи по основателността на иска са развити в писмени бележки, представени от адв. Н. Б. на 30.09.2022г.

Ответникът – [община], чрез процесуален представител адв. П. И. е депозирал писмен отговор по чл.131 ГПК. Излага, че сумата е заплатена от „Варварски минерални бани“ ЕООД, като дължима такса на основание чл. 194б от Закона за водите, а не на основание Тарифата на Общински съвет – Септември. Позовава се на декларация по чл. 194б от Закона за водите, в която ищецът е декларирал, че за периода 01.01.2020г. до 25.09.2020 г. таксата е дължима на Б. дирекция „И. район район“, тъй като Разрешително № 01610356/03.01.2011г. е служебно изменено от Общински съвет – Септември, считано от 25.09.2020 г. Според ответника независимо, че Тарифата приета от Общински съвет – Септември е отменена, таксата за ползване на минерални води се дължи на основание Закона за водите, а не на базата на подзаконовия нормативен акт, който единствено определя нейния размер. Ответникът обосновава извод за неоснователност на исковата претенция и с разпоредбата на чл. 194 от АПК, съгласно която съдебното решение, с което се обявява нищожност или се отменя подзаконовият нормативен акт се обнародва по начина, по който е бил обнародван актът и влиза в сила от деня на обнародването му, като в случая съдебното решение е обнародвано на 04.01.2022 г.

В проведеното открито съдебно заседание на 30.09.2022г. ответникът се представлява от адв. П. И., който оспорва исковата претенция. В хода на устните състезания изразява искане за нейното отхвърляне, поради неоснователност, както и за присъждане на разноските по делото, възлизащи в размер на сумата от 1 200.00 лева. Заключение на прокурора от Софийска градска прокуратура е, че исковата претенция е основателна и следва да бъде уважена.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.- град, след извършена преценка поотделно и в съвкупност на събраните по делото писмени доказателства, доводите и становищата на страните по реда на чл.235, ал.2 ГПК във вр.чл.144 АПК, приема за установено следното от фактическа страна:

В полза на „Варварски минерални бани“ ЕООД, представлявано от Н. П. е било издадено Разрешително за водовземане от минерална вода № 3161009/22.03.2011г., изменено с Решение № РР-3143/24.07.2017г., Решение № РР-3237/18.01.2018г. на директор на Б. дирекция „И. район“.

С Решение № 022 от 25.09.2020 г. на кмета на [община] е изменено разрешителното за водовземане от минерална вода, в частта определяща задължението за заплащане на такса за водовземане, съгласно Тарифата за таксите за издаване на разрешително за водовземане и за таксите за водовземане от находище на минерална вода „В.“, приета с Решение № 206 по протокол № 12/30.07.2020г.

С последващо Решение от 02.11.2020 г. на кмета на [община], е било изменено разрешителното за водовземане от минерална вода, в частта определяща целта на използване „за други стопански и производствени цели“ /за отдих и развлечения, санитарно-хигиенни нужди/.

С Решение № 74 от 29.05.2018 г. на министъра на околната среда и водите във връзка

с § 133, ал. 4 от ПЗР на ЗИД на Закона за водите на [община] за срок до 01.01.2036 г. безвъзмездно е било предоставено управлението и ползването находище на минерална вода, изключителна държавна собственост - № 15 от Приложение № 2 на Закона за водите „В.“, [населено място], включително водоземните съоръжения – сондаж № 3, сондаж № 5, сондаж № 6, каптиран естествен извор № 1 „В.“ и каптиран естествен извор № 2 „В. дол“. Според § 133, ал. 10 от ПЗР на ЗИД на Закона за водите за предоставените находища на минерална вода, предоставени за управление и ползване на общините се събират такси, които се определят с тарифа, приета от общинския съвет.

От Общински съвет – Септември е било прието Решение № 206, по протокол № 12 на заседание проведено на 30.07.2020 г., с което е приета Тарифа за таксите за издаване на разрешително за водоземане и таксите за водоземане от находище на минерална вода „В.“.

С Решение № 469/09.06.2021 г., постановено по адм. д. № 959/2020 г. по описа на Административен съд – Пазарджик е отменена тази Тарифа за таксите за издаване на разрешително за водоземане и таксите за водоземане от находище на минерална вода „В.“.

С решение № 12517/08.12.2021г. по адм. дело № 7868/2021г. на ВАС на РБ е оставено в сила решението на първоинстанционния съд.

Решение № 469/09.06.2021 г., постановено по адм. д. № 959/2020 г. по описа на Административен съд – Пазарджик е публикувано в ДВ, бр.1/04.01.2022г.

Не се спори между страните, че на 09.02.2021 г. с банково нареждане сумата в размер на 5 755.81 лева е постъпила по сметка на ответника като дължима такса за водоземане, платена на основание цитираната Тарифа.

При така установените факти, АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.- град, обосновава следните правни изводи :

Предявеният иск е процесуално допустим, като подаден от страна, която има правен интерес от водене на настоящото производство, а ответникът е пасивно легитимиран по претенцията. След като са въведени твърдения за причинена вреда на ищеца, която е в причинна връзка с отменено по съдебен ред наказателно постановление, е налице спор по чл. 1, ал. 1 от ЗОДОВ за вреди от административна дейност, който е подсъден на административните съдилища и в частност, на Административен съд [населено място]-град / Тълкувателно постановление № 2/19.05.2015г. по т.дело № 2/2014г. на ВКС и ВАС на РБ/.

Отговорността по Закона за отговорността на държавата и общините за вреди по своя характер е обективна, т.е. не е необходимо наличие на вина. Съгласно чл. 1, ал. 1 от ЗОДОВ, държавата и общините носят отговорност за вредите, причинени на граждани и юридически лица от незаконосъобразни актове, действия и бездействия на техни органи и длъжностни лица при или по повод изпълнение на административна дейност, като когато вредите са причинени от незаконно действие или бездействие, незаконосъобразността им се установява от съда, пред който е предявен искът за обезщетение. Разпоредбата урежда предпоставките, при които възниква задължение за поправяне на причинените вреди, като фактическият състав, при осъществяването на който възниква правото на обезщетение за вреди, включва следните елементи: вреда, незаконен акт, действие и/или бездействие на орган или длъжностно лице на държавата при или по повод изпълнение на административна дейност; причинна връзка между вредата и акта, действието и/или бездействието.

Държавата дължи обезщетение за всички имуществени и неимуществени вреди, които са пряка и непосредствена последица от увреждането, независимо от това, дали те са причинени виновно от отговорното длъжностно лице. Пасивно легитимирианият ответник по Закона за отговорността на държавата и общините за вреди, срещу когото следва да се предяви иска за обезщетение, съгласно чл. 205 от АПК е юридическото лице, представлявано от органа, от чийто незаконосъобразен акт, действие или бездействие са причинени вредите. Под „орган” и по смисъла на § 1 т.1 ДР на АПК в случая се има предвид този държавен орган, чиито длъжностни лица със своите действия и/или бездействия са причинили вреди на граждани. Ето защо, [община], като административен орган и юридическо лице се явява надлежния ответник по предявения иск с квалификация чл. 1, ал. 1 от ЗОДОВ.

Ищецът „Варварски минерални бани“ ЕООД, представлявано от Н. П. извежда своята претенция за обезщетение от твърдението, че вредите са му причинени от незаконосъобразно издаден подзаконов нормативен акт, който е отменен по реда на АПК с влязъл в законна сила съдебен акт.

Спорът между страните се свежда до това, причинени ли са от ответника вреди от отменения подзаконов нормативен акт за периода 25.09.2020г.- 31.12.2020г., през който период този акт е бил действащ.

Съгласно Тълкувателно решение № 2/27.06.2016 г. по тълкувателно дело № 2/2015 г. на ОСС на I и II колегия на ВАС „вредите, причинени на граждани и юридически лица при или по повод изпълнението /действието/ на подзаконов нормативен акт в периода преди той да бъде отменен като незаконосъобразен или обявен за нищожен, не подлежат на обезщетяване по реда на чл. 1, ал. 1 от ЗОДОВ“. След постановяването на това решение е последвала законодателна промяна в чл.1, ал.1 от ЗОДОВ /изм. ДВ. бр.94/29.11.2019г./, като вече изрично е предвидена отговорност на държавата или общините за причинени вреди, които са следствие от действието на отменени като незаконосъобразни или обявени за нищожни подзаконов нормативни актове.

Съгласно Тълкувателното решение вредите не могат да се претендират за периода преди отмяната на подзаконовия нормативен акт, тъй като разпоредбата на чл. 195, ал. 1 от АПК предвижда, подзаконовият нормативен акт да се счита за отменен от деня на влизане в сила на съдебното решение, като според ал. 2 на същата разпоредба правните последици, възникнали от отменен като незаконосъобразен подзаконов нормативен акт се уреждат служебно от компетентния орган в срок не по-дълъг от три месеца от влизането в сила на съдебното решение.

Тарифа за таксите за издаване на разрешително за водоземане и таксите за водоземане от находище на минерална вода „В.“, приета с Решение № 206 по протокол № 12/30.07.2020г. се смята за отменена от деня на влизане в сила на съдебното решение на Административен съд – Пазарджик, а именно: 04.01.2022г., като законодателят е предвидил специален ред в чл. 195, ал. 2 от АПК, по който отношенията следва да се уредят за периода преди отмяната ѝ.

Както вече се изложи, сумата от 5 755.81 лева е заплатена на 09.02.2021г. и представлява такса за водоземане от минерална вода за периода 25.09.2020г.-31.12.2020г., през който Тарифата е била действащ подзаконов нормативен акт и е пораждала правни последици. Валидният и законосъобразен подзаконов нормативен акт не може да причини вреди на юридическото лице, още повече, че съдебното решение, с което този акт се отменя, няма обратно действие и не може да преуреди възникналите обществени отношения. Съгласно чл. 1, ал.1 от

ЗОДОВ обезщетение за претърпени имуществени вреди от отменен подзаконов нормативен акт може да се претендира, само ако вредите са настъпили в периода след неговата отмяна.

В заключение, не са доказани са всички предпоставки за ангажиране на отговорността на ответника на основание чл.1, ал.1 от ЗОДОВ за обезщетяване на претърпени от ищеца имуществени вреди, представляващи платена от него сума за такса за водовземане от находище на минерална вода „В.“ за исковия период.

Съгласно чл.10, ал.4 от ЗОДОВ, „Съдът осъжда ищеца да заплати на ответника възнаграждение за един адвокат, ако е имал такъв, съразмерно с отхвърлената част от иска, а в полза на юридическите лица се присъжда възнаграждение, ако те са били защитавани от юрисконсулт, чийто размер не може да надхвърля максималния размер за съответния вид дело, определен по реда на чл.37 от ЗПП“. При този изход на спора в полза на [община] следва да се присъдят разносните по делото, които представляват заплатен адвокатски хонорар за осъществено процесуално представителство от адв. П. И.. Ищецът е направил възражение за прекомерност на адвокатското възнаграждение от 1 200.00 лева, което съдът приема за основателно. Делото е с ниска степен на правна сложност, проведено е едно открито съдебно заседание, не са събирани допълнителни доказателства, извън тези, представени с исковата молба и отговора на същата от ответника. От ответната страна не са направени доказателствени искания, спорът няма никаква фактическа усложненост, поради което размерът на адвокатския хонорар следва да бъде определен по правилото на чл.8, ал.1, т.3 от Наредба № 1/09.07.2004г. на Висшия адвокатски съвет и възлиза на стойност от 617.80 лева.

Мотивиран от гореизложеното, АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С. - град, II-ро отделение, 22 състав

Р Е Ш И :

ОТХВЪРЛЯ иска с правно основание чл.1, ал.1 от ЗОДОВ, предявен от „Варварски минерални бани“ ЕООД, представлявано от управителя Н. П. срещу [община] за присъждане на сумата от 5 755.81 лв. за периода от 25.09.2020г. до 31.12.2020г., ведно с дължимата лихва за забава от датата на предявяване на иска- 15.04.2022г. до окончателното изплащане.

ОСЪЖДА „Варварски минерални бани“ ЕООД, представлявано от Н. П., ЕИК[ЕИК] със седалище и адрес на управление: [населено място], район „Т.“, [улица][жилищен адрес]-Е да заплати на [община], с адрес: [населено място], [улица] сумата от 617.80 /шестстотин и седемнадесет лева и осемдесет стотинки/ лева, на основание чл.10, ал.4 от ЗОДОВ.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване пред Върховния административен съд на Република България с касационна жалба в 14-дневен срок от получаване на съобщението до страните за неговото постановяване.

ПРЕПИС от съдебния акт да се изпрати и връчи на страните.

Съдия:

